

உ.
சிவமயம்

இஃது

துன்னாலை தெற்கு

கரவெட்டியை பிறப்பிடமாகக் கொண்டவரும்
ஹாட்லிக் கல்லூரி மாணவனும்.

ஆகிய

காலஞ்சென்ற செல்வன்

சிவசுப்பிரமணியம் சிவசூபன்

அவர்களின்

நினைவு ஏடு

21-7-91

விவரம்

சுந்தி

சுந்தி ஸ்ரீராமம்

வந்தியத்தினால் க்காவயிப்பிப்பி யை பிப்பிப்பி

வந்தியத்தினால் க்காவயிப்பிப்பி யை பிப்பிப்பி

யிப்பி

வந்தியத்தினால் க்காவயிப்பிப்பி யை பிப்பிப்பி

வந்தியத்தினால் க்காவயிப்பிப்பி யை பிப்பிப்பி

வந்தியத்தினால் க்காவயிப்பிப்பி யை பிப்பிப்பி

வந்தியத்தினால் க்காவயிப்பிப்பி யை பிப்பிப்பி

10-5-15

திதி வெண்பா

ஆன பிரசா பதியிற் சித்திரை சேர் தசமி
தனில் ரூபபெனும் ரூபத்தை — ஏற்றவனாம்
சிவரூபன் தண்ணிழலான் தன்னடியை
தான் சேர்ந்த தினம்.

ராமாயணம் திரு

வசத க்ரகி ரகலிக்கு ருவிடுப கராய கரு
வாணமருந்த -- துலுப்பல வுடுபபெல க்ரகி
யகரகாந்த காமலுரிசுந்த, க்பருமசி
யகதி க்ரகி க்ரகி

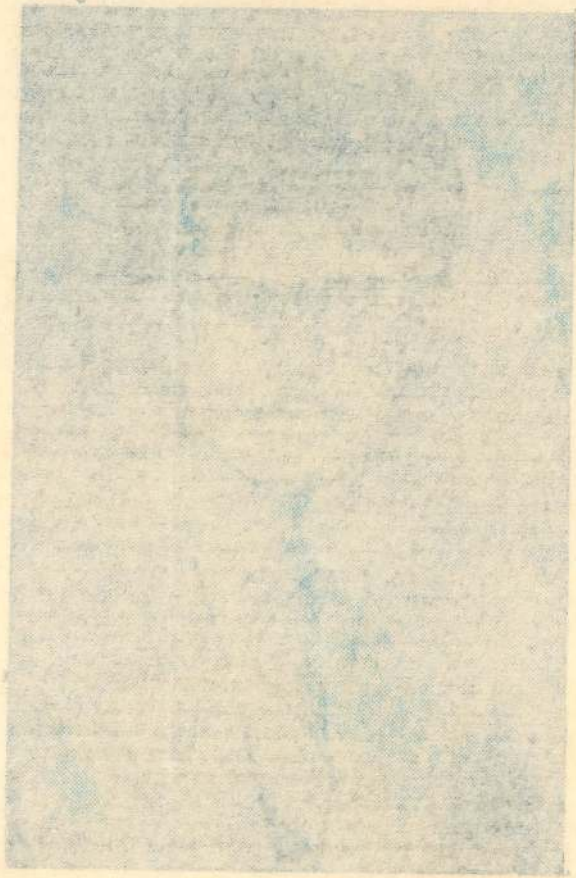

அமரர்

சிவசுப்பிரமணியம் சிவகுபன்

பாவச்சுழலில்
29.07.1974

விமோசன விடிவில்
23.04.1991

1991.40.92

1991.40.92

1991.40.92

1991.40.92

1991.40.92

1991.40.92

சிவமயம்

தோத்திரப்பாக்கள்

திருச்சிற்றம்பலம்

திருஞானசம்பந்த சுவாமிகள் தேவாரம்

பிடியத னுருவுமை கொளமிகு கரியது
வடிகொடு தனதடி வழிபடு மவரிடர்
கடிகண பதிவர அருளிஎன் மிகுகொடை
வடிவினர் பயில்வலி வலமுறை பிறையே.

திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் தேவாரம்

கூற்று யினவா றுணிலக் ககிலீர்
கொடுமை பலசெய் தனநா னறியேன்
ஏற்று யடக்கே யிரவும் பகலும்
பிரியா துவணங் குவனெப் பொழுதும்
தோற்று தென்வயிற் றினகம் படியே
குடரோ டுதுடக் கிமுடக் கிமிட
ஆற்றே னடியே னதிகைக் கெடில
வீரட் டானத் துறையம் மாளே.

சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் தேவாரம்

நீள நினைந்தடியே னுமை
நித்தலுங் கைதொழுவேன்
வாளன சுண்மடவா ளவள்
வாடி வருந்தாமே
கோளிலி யெம்பெருமான் குண்டை
யூர்ச்சில நெல்லுப் பெற்றேன்
ஆளிலை யெம்பெருமா னவை
யட்டித் தரப்பணியே.

மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் திருவாசகம்

மெய்தான் அரும்பி விதிர்விதிர்
துன்னிரை யார்கழற்கென்
கைதான் தலைவைத்துக் கண்ணீர்
ததுப்பி வெதும்பி உள்ளம்

பொய்தான் தவிர்ந்துண்டைப் போற்றி
 சயசய போற்றியென்னும்
 கைதான் நெகிழ விடென்உடை
 யாய்என்னைக் கண்டுகொள்ளே.

திருவிசைப்பா

ஒளிவளர் விளக்கே! உவப்பிலா வொன்றே!
 உணர்வுகுழ கடந்ததோ ருணர்வே!
 தெளிவளர் பளிங்கின் திரண்மணிக் குன்றே!
 சித்தத்துள் தித்திக்கும் தேனே
 அளிவள ருள்ளத் தானந்தக் கனியே
 அம்பலங் ஆடரங் கரக
 வெளிவளர் தெய்வக் கூத்தகந் தாயைத்
 தொண்டனேன் விளம்புமா விளம்பே

திருப்பல்லாண்டு

மீண்டு மனத்தவர் போமின்கண்
 மெய்யடியார்கள் விரைந்து வய்யின்
 கொண்டுங் கொடுத்துங் குடிகுடி
 ஈசற் காட்செய்யின் குழாம்புதந்
 தண்டங் கடந்த பொருளள
 வில்லதோ ரானந்த வெள்ளப்பொருள்
 பண்டு மின்று மென்றுமுள்ள
 பொருளென்றே பல்லாண்டு கூறுதுமே.

திருப்புகழ்

திருவிசையின் மதி மயங்கித் திரியாதே
 எழுநாகி லுழலு தெஞ்சுற் றலையாதே
 பரமகுரு அருள்தி னைந்திட ருணர்வாலே
 பரிவுதரி சனையை யென்றெற் கருள்வாரே
 தெரிதமிழை யுதவு சங்கப் புலவோனே
 சிவனருளு முருக செய்பொற் கழலோனே
 கருணைநெறி புரியு மன்பர்க் கெனியோனே
 கனகசபை மருவு கந்தப் பெருமாளே

புராணம்

வேதநெறி தழைத்தோங்க மிகுசைவத் துறைவிளங்கப்
பூதபாம் பரைபொலியப் புனிதவாய் மலர்ந்தமுத் துறைமுதி
சீதவள வயற்புகலித் திருஞான சம்பந்தர்
பாதமலர் தலைக்கொண்டு திருந்தொண்டு பரவுமாம்.

திருமந்திரம்

சிவசிவ வென்கிலர் தீவினை யாளர்
சிவசிவ வென்றிடத் தீவினை மாளும்
சிவசிவ வென்றிடத் தேவரு மாவர்
சிவசிவ வென்னக் சிவகதி தானே.

பட்டினத்தார் பாடல்

ஐயுந் தொடர்ந்து விழியுந் செருகி யறிவழிந்து
மெய்யும் பொய்யாகி விடுகின்ற போதொன்று வேண்டுவன்யான்
செய்யும் திருவொற்றி யூருடை யீர்திரு நீறுமிட்டுக்
கையும் தொழப்பண்ணி யைந்தெழுத் தோதவும் கற்பியுமே.

ஊருஞ் சதமல்ல உற்றுர் சதமல்ல உற்றுப் பெற்ற
பேரும் சதமல்ல பெண்டிர் சதமல்ல பிள்ளைகளும்
சீருஞ் சதமல்ல செல்வஞ் சதமல்ல தேசத்திலே
யாருஞ் சதமல்ல நின்தான் சதம்கச்சி ஏகம்பளே.

வாழ்த்து

வான்முகில் வழாது பெய்க மலிவளஞ் சரக்க மன்னன்
கோன்முறை யரசு செய்க குறைவிலா துயிர்கள் வாழ்க
நான்மறை யறங்கள் ஒங்க நற்றவம் வேள்வி மல்க
மேன்மை கொள் சைவநீதி விளங்குக உலகமெல்லாம்.

மாணிக்கவாசகவாயிகள் அருளிச்செய்த

திருவாசகம்

திருமுறை 8

சிவபுராணம்

நமச்சிவாய வாழ்க! நாதன்ருள் வாழ்க!
இமைப்பொழுதும் என்நெஞ்சில் நீங்காதான் தாள்வாழ்க
கோகழி ஆண்ட குருமணிதன் தாள்வாழ்க!
ஆகமம் ஆகிநின்று அண்ணிப்பான் தாள்வாழ்க!
ஏகன் அநேகன் இறைவன் அடிவாழ்க!
வேகம் கெடுத்தாண்ட வேந்தனடி வெல்க!
பிறப்பறுக்கும் பிஞ்ஞகன்றன் பெய்கழல்கள் வெல்க!
புறத்தார்க்குச் சேயோன்றன் பூங்கழல்கள் வெல்க!
கரங்குவிவார் உள்மகிழும் கோன்கழல்கள் வெல்க!
சிரங்குவிவார் ஓங்குவிக்கும் சிரோன் கழல்வெல்க!
ஈசன் அடிபோற்றி எந்தையடி போற்றி!
தேசன் அடிபோற்றி சிவன்சே வடிபோற்றி!
நேயத்தே நின்ற நிமலன் அடிபோற்றி!
மாயப் பிறப்பறுக்கும் மன்வன் அடிபோற்றி!
சிரார் பெருந்துறைநம் தேவனடி போற்றி!
ஆராத இன்பம் அருளும் மலைபோற்றி!
சிவன் அவன்என் சிந்தையுள் நின்ற அதனூல்
அவன்அரு ளாலே அவன்தான் வணங்கிச்
சிந்தை மகிழ்ச் சிவபுராணம் தன்னை
முந்தை வினைமுழுதும் ஓயா வுரைப்பனியான்
கண்ணுதலான் தன்கருணைக் கண்காட்ட லந்தெய்தி
எண்ணுகற்கு எட்டா எழில் ஆர் கழல்இறைஞ்சி
விண்ணிறைந்து மண்ணிறைந்து மிக்காய் விளங்கொளியாய்
எண்ணிறந்து எல்லை இலாதானே நின் பெரும்சீர்
பொல்லா வினையேன் புகழுமா ரென்றறியேன்
புல்லாகிப் பூடாய்ப் புழுவாய் மரமாகிப்
பல்லிருகம் ஆகிப் பறவையாய்ப் பாம்பாகிக்

கல்லாய் மனிதராய்ப் பேராய்க் கணங்களாய்
 வல்அசுரர் ஆகி மூனிவராய்த் தேவராய்ச்
 செல்லாஅ நின்றஇத் தாவர சங்கமத்துள்
 எல்லாப் பிறப்பும் பிறந்தினைத்தேன் எம்பெருமான்!
 மெய்யேயுள் பொன்னடிகள் கண்டின்று விடுற்றேன்;
 உய்யஎன் உள்ளத்துள் ஒங்காரம் ஆய்நின்ற
 மெய்யா! விமலா! விடைப்பாசா! வேதங்கள்
 ஐயா எனஒங்கி ஆழந்தகன்ற நுண்ணியனே
 வெய்யாய், தணியாய், இயமான ஞம்விமலா!
 பொய்யா யினெல்லாம் போய்அகல வந்தருளி
 மெய்ஞ்ஞானம் ஆகி மீளிர்கின்ற மெய்ச்சுடரே!
 எஞ்ஞானம் இல்லாதேன் இன்பப் பெருமானே!
 அஞ்ஞானந் தன்னை அகல்விக்கு, நல்லறிவே!
 ஆக்கம் அளவீறுகி இல்லாய் அனைத்துலகும்
 ஆக்குவாய், காப்பாய், அழிப்பாய் அருள் தருவாய்
 போக்குவாய் என்னைப் புகுவிப்பாய் நின்தொழும்பின்
 நாற்றத்தின் நேரியாய் சேயாய் நணியானே!
 மாற்றம் மனங்கழிய நின்ற மறையோனே!
 கறந்தபால் கன்னலொடு நெய்கலந்தாற் போலச்
 சிறந்தடியார் சிந்தனையுள் தேன்ஊறி நின்ற
 பிறந்த பிறப்பறுக்கும் எங்கள் பெருமான்!
 நிறங்கள்ஓர் ஐந்துடையாய் விண்ணோர்கள் ஏத்த
 மறைந்திருந்தாய் எம்பெருமான் வல்லினையேன் தன்னை
 மறைந்திட முடிய மாய இருளை
 அறம்பாவம் என்னும் அருங்கயிற்றூற் கட்டிப்
 புறந்தோல்போர்த் தெங்கும் புழுஅழுக்கு முடி
 மலம்சேரரும் ஒன்பது வாயிற் குழலை
 மலங்கப் புலன்ஐந்தும் வஞ்சனையைச் செய்ய
 விலங்கு மனத்தால் விமலா! உனக்குக்
 கலந்தஅன் பாகிக் கசிந்து(உ)ள் உருகும்
 நலந்தான் இலாத சிறியோர்க்கு நக்கி
 நிலந்தன்மெல் வந்தருளி நீள்கழல்கள் காட்டி
 நாயிற் கடையாய்க் கிடத்த அடியேற்குத்
 தாயிற் சிறந்த தயாலான தத்துவனே!

மரசற்ற சோதி மலர்ந்த மலர்ச்சுடரே!
 தேசனே! தேன்ஆர் அமுதே! சிவபுரனே!
 பாசமாம் பற்றறுத்துப் பாரிக்கும் ஆரியனே!
 நேச அருள்புரிந்து நெஞ்சில்வஞ் சங்கெடப்
 பேராது நிற்ற பெருங்கருணைப் பேர்ஆறே
 ஆரா அமுதே! அளவிலாப் பெம்மானே!
 ஓராதார் உள்ளத்து ஒளிக்கும் ஒளியானே!
 நீராய் உருக்கினன் ஆருயிராய் நின்றானே!
 இன்பமும் துன்பமும் தில்லானே உள்ளானே!
 அன்பருக்கு அன்பனே! யாவையுமாம் அல்லையும்ஆம்
 சோதியனே! துன்னிருளே! தோன்றப் பெருமையனே!
 ஆதியனே! அந்தம் தடுஆகி அல்லானே!
 சர்த்துள்ளை ஆட்கொண்ட ஏந்தை பெருமானே!
 கூர்த்தமெய்ஞ் ஞானத்தால் கொண்டினர்வார் தக்கருத்தின்
 தோக்கரிய நோக்கே! நுணுக்கரிய நுண்உணர்வே!
 போக்கும் வரவும் புணர்வுமிலாப் புண்ணியனே!
 காக்கும்பம் காவலனே! காண்பரிய பேரொளியே!
 ஆற்றின்ப வெள்ளமே! அத்தாமிக் காய்நின்ற
 தோற்றச் சுடரொளியாய்ச் சொல்லாத நுண்உணர்வாய்
 மாற்றமாம் வையகத்தின் வெவ்வேறே வந்தறிவாம்
 தேற்றனே! தேற்றத் தெளிவே! என் சிந்தனையுள்
 ஊற்றான உண்ணார் அமுதே! உடையானே!
 வேற்று விகார விட்க்குடம்பின் உட்கிடப்ப
 ஆற்றேன்எம் ஐயா அரனே! ஓளன்றென்று
 போற்றிப் புகழ்ந்திருந்து பொய்கெட்டு மெய்ஆனார்
 மட்டிக்கு வந்து வினைப்பிறவி சாராமே
 உள்ளப் புலக்குரம்பைக் கட்டழிக்க வல்லானே!
 தள்ளிருளில் நடட்டம் பயின்றும் நாதனே
 தில்லையுள் கூத்தனே தென்பாண்டி நாட்டானே!
 அல்லற் பிறவி அறுப்பானே ஓளன்று
 சொல்லற்(கு) அரியானேச் சொல்லித் திருவடிக்கீழ்ச்
 சொல்லிய பாட்டின் பொருள்உணர்ந்து சொல்லுவார்
 செவ்வர் சிவபுரத்தில் உள்ளார் சிவனடிக்கீழ்ப்
 பல்லோரும் ஏத்தப் பண்ணுது.

செல்வன் சீவா. சிவசூபனின் 90ம் நாள் நினைவஞ்சலி

சிவசூபா,

பழக இனியவனே பண்பான நண்பா
எழுதியடங்காதே எமக்குற்ற சோகம்
சில்வண்டு போலோடித் திரிந்தாயே எம்முடனே
சிவசூபா உன்நினைவு இருதயத்தில் நிலையாச்சே
உங்களது நட்பதனைப் பெற்றுவிடத் துடித்தவர்நாம்
இங்கிரங்கி நிற்கின்றோம் இனியமுகம் காணாமல்
சேலிக்கும் பிழைபுரியாய் சிறுமை விரும்பாயே
சீலத்தவமகனே சென்றதிசை பார்க்கின்றோம்
கண்கள் பனித்திடவே கதிகலங்கி நிற்கின்றோம்
விண்ணென் றடங்கமனம் கொண்டாய் திகைத் திட்டோம்
தெய்வத்தை நேசித்த அன்புநண்பா அவனடியில்
உய்யப் பிரிந்தாயோ உணக்கமைக சாந்தியங்கே.

— நண்பர்கள்

நன்றி நவில்கின்றோம்

எமது அன்பின் உறைவிடமாயிருந்த செல்வன் சிவசூபன்
சிவசுப்பிரமணியத்தின் இறுதிக் கிரியைகளில் பங்குபற்றிய,
பலவழிகளில் உதவிபுரிந்த, அனுதாபச் செய்திகள் அனுப்பிய,
அந்திய கால கிரு, பங்களில் கலந்து உதவிய அன்பு நெஞ்
சங்களிற்கு நனில்கின்றோம் நம் நன்றி.

தூண்டலை தெற்கு,
கரவெட்டி.

குடும்பத்தினர்

தமிழ்ப்பூங்கா - நெல்லியடி.

